

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ สายสีคิ้ว – อุบลราชชานี ตอนบ้านศรีไลตก – อำเภอวารินชำราบ

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๔ สายสีคิ้ว – อุบลราชธานี ตอนบ้านศรีใกตก – อำเภอวารินชำราบ ในท้องที่อำเภอ วารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามกวามในมาตรา ๑๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนก็นอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ

เวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ สายสีคิ้ว – อุบลราชชานี ตอนบ้านศรีใคตก – อำเภอ วารินชำราบ พ.ศ. ๒๕๓๖ "

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังกับได้มีกำหนดสี่ปี มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนก็นตามพระราชกฤษฎีกานี้

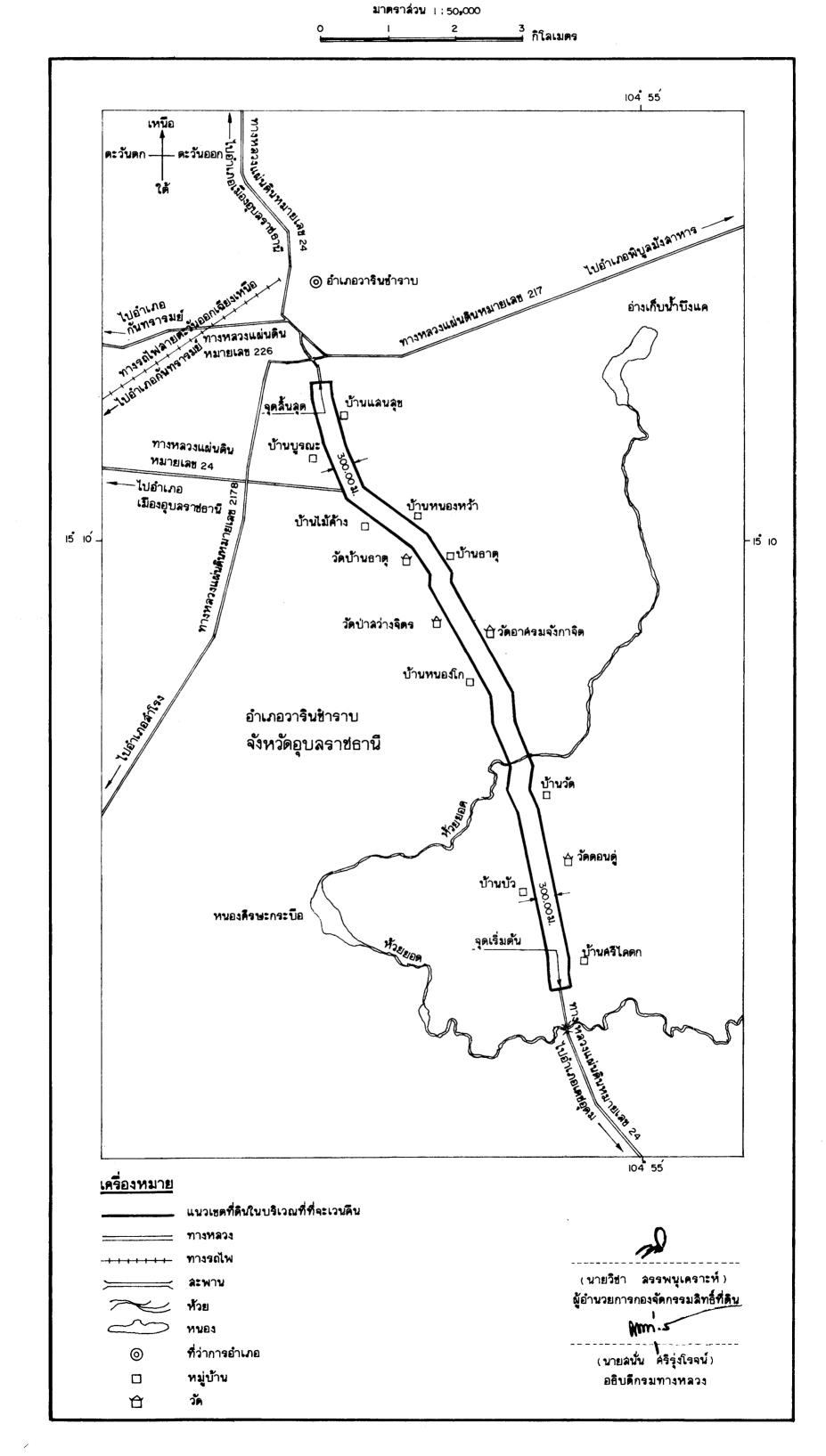
มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอ วารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีส่วนกว้างสามร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ลายลีคิ้ว - อุบลราชธานี ตอนบ้านครีไคตก - อำเภอวารินชำราบ

₩.♠. 2536

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๔ สายสีคิ้ว - อุบลราชชานี ตอนบ้านศรีใกตก - อำเภอวารินชำราบ ในท้องที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชชานี เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาชารณูปโภค ในการนี้ สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากเจ้าหน้าที่มีสิทชิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้